

קוֹמִיקָס

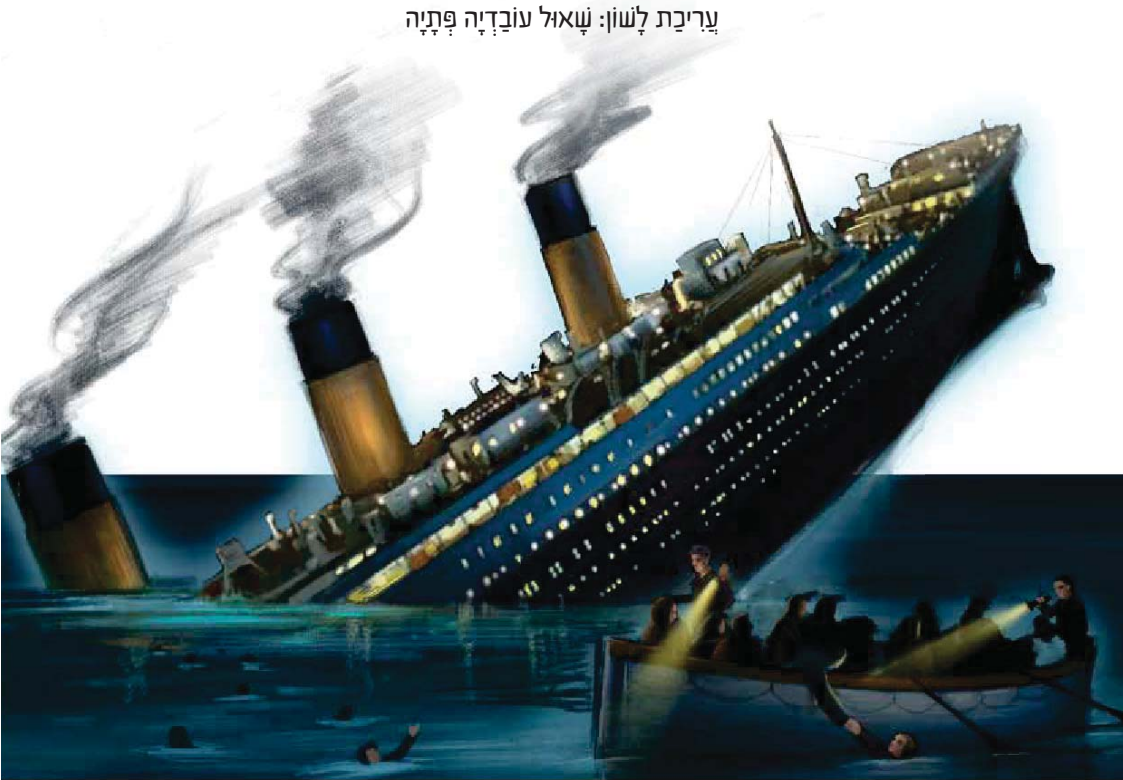
1 פּוֹסֵטֵי אֵל

חלק א'

ספּוֹרָה שֶׁל הַטִּיטָאנִיק, הַסְפִּינָה הָאֲגָדִית,
הַסְפִּינָה הַבְּלֵתִי פְּגִיעָה, שְׂזוּר בְּסִפּוּר חַיִּיו שֶׁל מֹשֶׁה,
הַנֶּעַר הַכְּפָרִי שֶׁעָלָה לְגַדְלָה, הַתְּעַשָּׂוֹר וְעַקְרָר אֶל הָעִיר הַגְּדוֹלָה.
הַפֶּן לְגַבִּיר, אֲבָד אֶת כָּל הוֹנּוֹ, וְשָׁב לְכוּר מְחֻצְבְּתּוֹ
עַל סְפִינָה שֶׁל הַטִּיטָאנִיק.

מֵאֵת: אֲבָרָהם אוֹחִיוֹן

צִיּוּרִים: דָּן וִיוֹאֵל בֵּר לֵב
עֲרִיכֵת לְשׁוֹן: שְׂאֹל עוֹבְדֵי פֶתִיָּה

הַסְפּוּר מוֹקֵזֵשׁ בְּחִיבָה יִתִּירָה

לִילִידִים הַרְכִּים וְהַנְעִימִים
ה"ה אֲבָרָהם מֹשֶׁה נ"י
ה"ה אֲבִיגַיִל תַּחִי'
לְבֵית מִשְׁפַּחַת גְּרָמִי הַיִּקְרָה הַעִי
יִתֵן ה' וַיִּזְכּוּ לְגִדּוֹל לְתוֹרָה וּלְמִצְוֹת,
לְחוֹפָה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים מִתּוֹךְ נַחַת
וּבְרִיאוֹת לְאוֹרֵךְ יָמִים וְשָׁנִים, אֲמֵן.

צִיּוּרִים:
יוֹאֵל וְדָן בֵּר-לֵב

עֲרִיכֵת לְשׁוֹן:
הַרְבַּ שְׂאֹל עוֹבְדֵי פֶתִיָּה

הַגְּהוֹת לְשׁוֹן:
הַרְבַּ מֵאִיר אֲרֵלֶנְגֶר

הַגְּהוֹת וְנִיקוּד:
יְהוּדִית הִירֶשְׁמָן

עֵיצוּב וְעִימוּד:
פְּרִידֵי לֹרִינֶץ

אִיור עֲטִיפָה:
דְּבוּרָה קוֹטוּבֹבֶסְקִי

עֵיצוּב עֲטִיפָה:
נַעֲמָה קֶרְבִּיץ

נִיהוּל גְּרָפִי:
אֲבָרָהם אוֹחִיוֹן

כָּל הַזְכוּיוֹת שְׂמֹרוֹת
לְהוֹצֵאָה לְאוֹר
סִפְרֵי מֵאוֹר יִשְׂרָאֵל
הַפְּצַת סִפְרֵי אֵיכּוֹת

אֵין לְהַעֲתִיק אוֹ לְהַפִּיץ סִפֵּר זֶה אוֹ
קְטַעִים מִמֶּנּוּ בְּשׁוֹם צוּרָה וּבְשׁוֹם
אֲמֻצָּעִי אֲלֻקְטְרוֹנִי אוֹ מִכְּנֵי לְרִבּוֹת
צִילוּם וְהַקְלָפָה לְלֹא אִישׁוּר אִישׁוּר בְּכַתֵּב
מִהַמּוֹ"ל
נִדְפַס בְּיִשְׂרָאֵל אֲדָר א' תשע"ו

לְהַזְמִינּוֹת וּלְמַשְׁלׁוֹחִים
בְּכָל רַחֲבֵי הָאָרֶץ:
050-4164-500

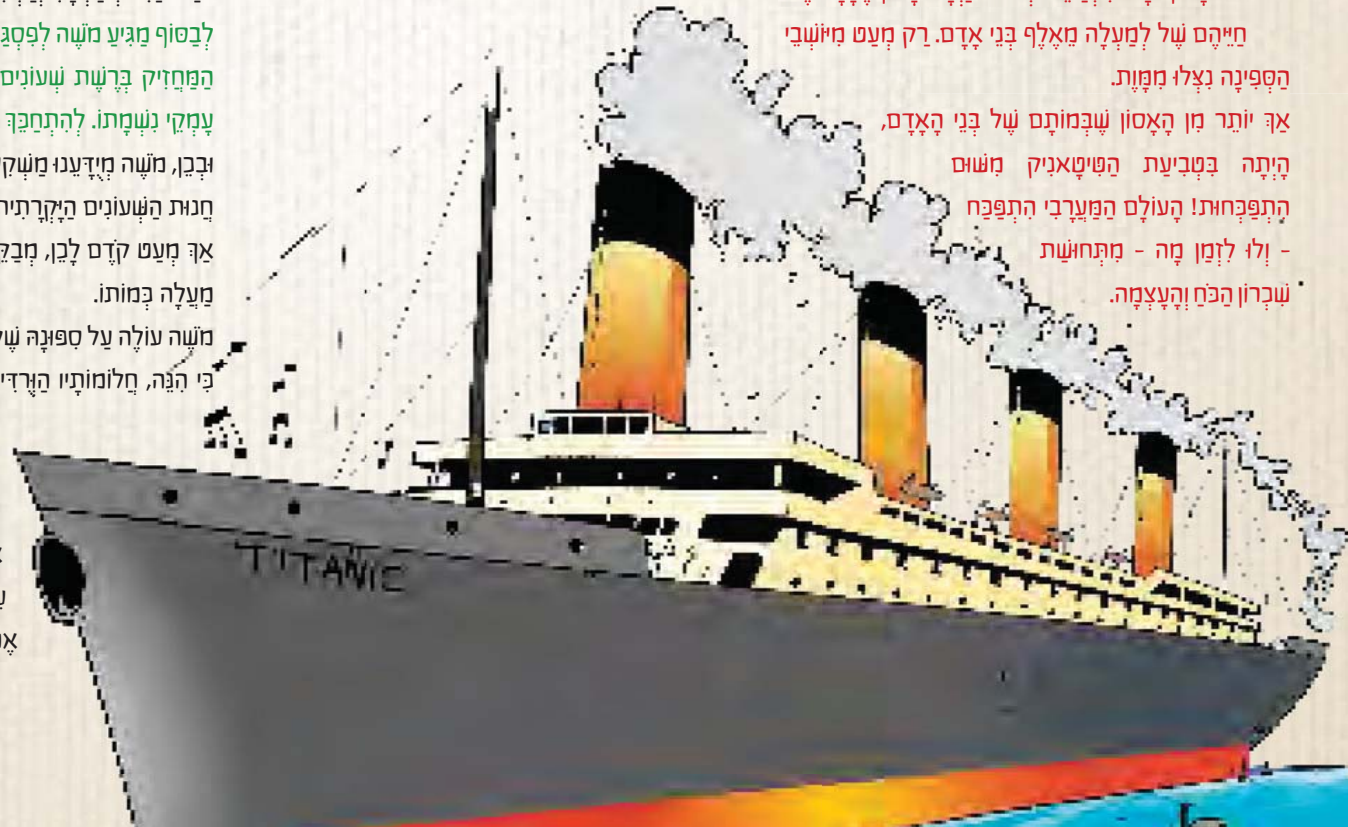
הקדמה

הטיטאניק הייתה ונשארה סמל לאזלת היד של האדם עלי אדמות. בנימים שקדמו להפלגתה של ספינת הפאר, גאתה תחושת שכרון הכח בעולם המערבי. "הצלחנו ליצר ספינה, ששום כח בעולם לא יוכל לה!" התפארו בוני הספינה. המוני עשירים נרשמו להפלגת התענוגות, ועיני הכל היו נשואות בקנאה מהולה בהערצה, לעבר המאשרים שזכו לעלות על ספינה של ספינת הפלדה.

אולם יושב בשמים ישחק, ה' ילעג למו. הספינה האדירה והעצמתית התנגשה בשרטון של קרח. לילה אפל היה זה, זמן רב ארוך עד שהקברניטים הזוחלים הבינו כי הם נתונים בסכנת חיים. עוד זמן רב לקח עד שהנוסעים התארגנו לרדת המימה, כדי להציל את עצמם. חוקרי טביעתה של הטיטאניק מספרים, כי בה בעת שהספינה החלה לשקע במצולות, עוד עמדו נגני התזמורת ונגנו באולם הקונצרטים של הספינה! כה שאננים וזוחלים היו...

אסון נורא התרחש באותו לילה. אסון שנגבה את חייהם של למעלה מאלף בני אדם. רק מעט מיושבי הספינה נצלו ממות. אך יותר מן האסון שבמותם של בני האדם, הייתה בטביעת הטיטאניק משום התפכחות! העולם המערבי התפכח - ולו לזמן מה - מתחושת שכרון הכח והעצמה.

אכן, הקדוש ברוך הוא חנן את האדם בשכל וכדעת, בעזרתם יש ביכולתו להתמודד עם פגעים קשים ומרים, וכבר הורונו חז"ל: "הכל בידי שמים חוץ מצנים ופחים". ואולם, כאשר האדם שוכח את בוראו, ומנכס לעצמו שליטה מלאה על גורלו ועל מצבו, הרי הוא נופל לסכנת הכפירה.

בספר שלפניכם משלב ספורה ההיסטורית של הטיטאניק עם ספורה של משה, נער בפרי פשוט, שנולד למשפחה עניה ויראת שמים.

משה אינו שוקט על שמריו. הוא רוקם חלומות ביצד להתעשר, ואכן, הוא רואה ברכה בעמלו. אט אט הוא צובר כסף ורוכש נכסים. משה עוזב את הכפר הקטן והדל ועוקר אל העיר הגדולה, שם הוא שולח ידיו בעסקים, מתלבש בהדר ורוכש לו שם ומעמד.

למותר לצאץ כי התרחקותו של משה ממשפחתו העניה גורמת לו להתרחק גם מארח החיים הצנוע והשמרני שעל ברכיו גדל. הוא נוטש את החמש ואת הגמרא, ומסגל לעצמו ארח חיים רהבתי וגשמי.

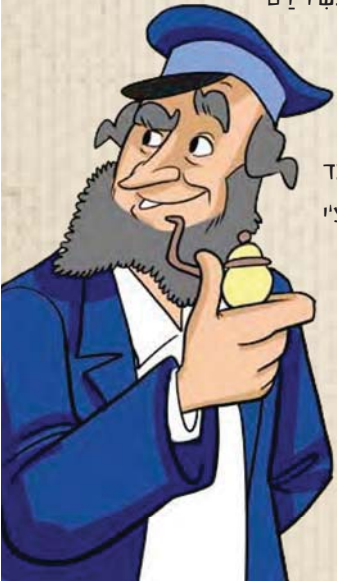
לבסוף מגיע משה לפסגת אשור, לפי משוגיו באותה עת. דון בלוזי, אחד מעשירי איטליה, הפחיתוק ברשות שעונים יקרתיים, מציע לו שתפוא עסקית מזוהרה. משה מתרגש עד עמקי נשמתו. להתחכך בדון בלוזי? הלא אין זה דבר של מה בכך...

וכן, משה מידענו משקיע את כל הונו בשתפואת המזוהרה, וכיום מן הימים הוא פותח את חנות השעונים היקרתית בעיר הגדולה.

אך מעט קודם לכן, מבקש משה להפליג על הטיטאניק, ביאה וכיאות לעשיר רם מעלה כמותו.

משה עולה על ספינה של הטיטאניק, פוגש שועי עולם ועשירי תבל, וחס כי הנה, חלומותיו החדים ביותר מתגשמים. וכי מי היה מעלה בדעתו, שהוא, הנער הכפרי שרעה את צאו אביו, יצעד מעדנות על הטיטאניק כשתפו של דון בלוזי האגדי?

אלא שבאחד מימי ההפלגה מתקבל בספינה עתון ובו ידיעה מרעישה. "דון בלוזי" האגדי פשט את הרגלו!!! מכריזה הבוקרת.

מלות ברכה

**באן הפוקום
להודות לעוסקים
במלאכה, הצות
המבחר והמקצועי.**

ראשית, אשגור מלות ברכה ואין סוף הברת הטוב למי שמתלנה אלי בעבודתי, במסירות אין קץ ובנאמנות שלמה זה שנים רבות, הלא הוא עורך הלשון המקצועי והמיוחד, ידידי ורב חביבי, רבי **שאל עובדיה פתיה** שליט"א. על שפיעני ומסיעני תדיר, הן בעריכת הלשון והן בהאדרת התכן בדרבנו היחודית, המקצועית והמדויקת. ועתה שום את כל כחו ומרצו לפאר את הספר החשוב הזה ולסיע בהגשתו לכדי יצירה משלמת ושופעת חן. תודה מיחדת לידידי היקרים, האמנים והצירים **דן ויואל בר-לב**, על ציירי הקומיקס המקסימים והמקצועיים ועל אשר סיעו בכל שלבי יצירת הספר בעצותיהם המחכימות והקולעות אל המטרה. חפנים של תודה והערכה לנצחית והפגייה המקצועית, הגב' **יהודית הירשמן**. תודה גדולה למגיה ולעורך היחודי, הרה"ג רבי **מאיר ארלנגר** על מלאכת המחשבת המדויקת בהגהות לשון ובשפויי התכן. בן אודה למעצבת והגרפיקאית ביד אמן, הגב' **פרידי לורינץ**, על עצוב ועמוד הספר מתחלתו ועד סופו מלאכת מחשבת ורבת חן.

וכן, תודה מקרב לב למעצבת והגרפיקאית ידי אמן הגב' **נועה קרביץ** על עצוב העטיפה המרהיבה והיחודית. תודה מיחדת לילדי הנפלאים: **דוד, רפאל, יהודה, יוסף ואהרן**, אשר תרמו מ'נסיונם' נקודות חן וסיעו אף הם בשפויי התכן והציורים.

אחרית דבר, אודה לרעיתי הבנודה והחשובה, אשת חיל עטרת בעלה, מרת **נעמה** תחיי, אשר היא בדרב המעמיד לכל מלאכת הקדש, משלה אני פועל ומפנה אני שואב את כחותי, ולה אני חב את הברת תודתי, כי לולא סיעה התמידי בכל המפעל הגדול הזה, לא יכלתי לברך על המגמר של שום יצירה, ולפיכך - שלי ושלכם, שלמה הוא. יזבנו ה' לחיים ארבים ומתקנים ולראות נחת מקל עמלנו, אמן.

אברהם אוהיון

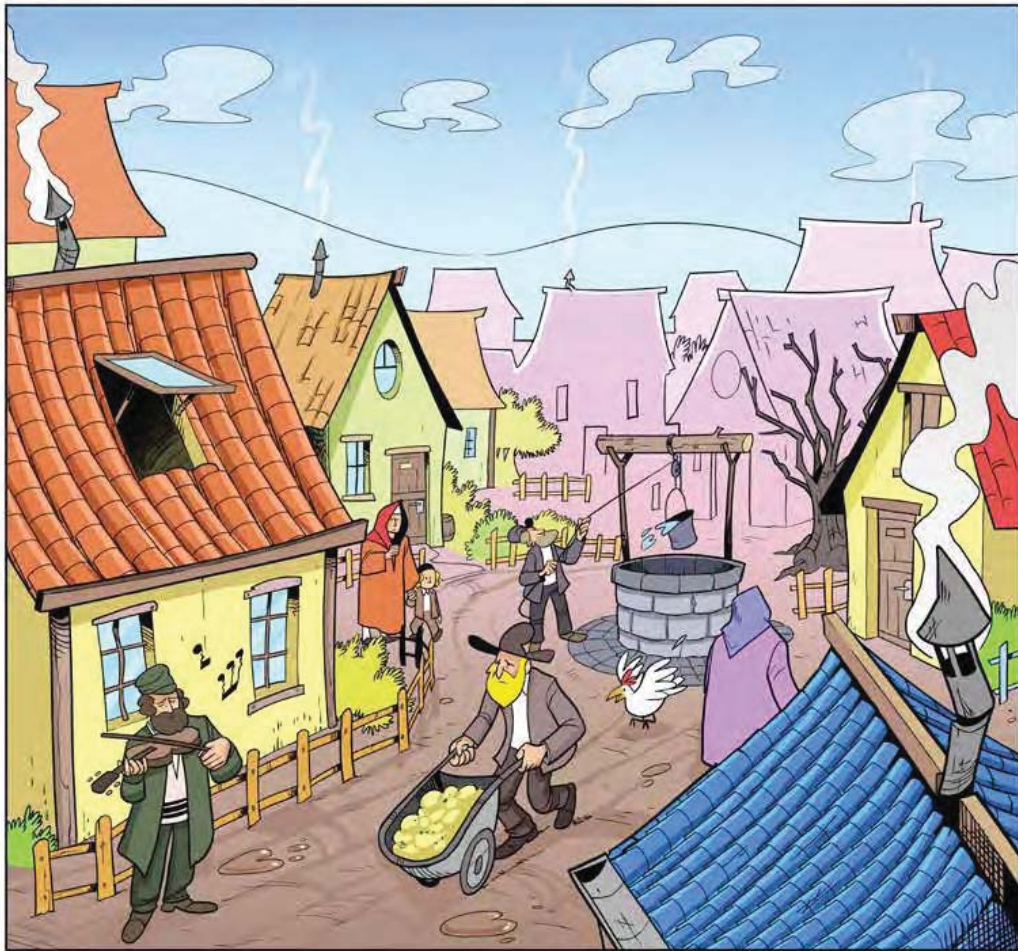
דון בלוז'י פשט את הרגל, כשהוא גורר עמו את כל שתפיו, עליהם נמנה גם משה, מידענו... משה קורס מתעלף, הוא חש כי לבו אינו עומד בכך, וכמעט שהוא טורף נפשו בכפו וצולל אל התהום... זמן קצר לאחר מכן שוקעת הפיטאניק במצולות, ומשה, שנצל בנס, מוצא עצמו על רפסודה קטנה, בחברתו של גוי זקן ושבע ימים. שם, על הרפסודה הקטנה, נשא משה את ודי חיו, מלב קרוע ומרתח... שם התקרב משה לאביו שבשמים, כפי שלא התקרב מעודו. את הסוף המפתיע לא נגלה לכם כאן, אולם צאן רק שמדבר במהפך של ממש... בספר שלפניכם שזרנו את ספור חיו של משה עם ספורה ההיסטורי של הפיטאניק, בלקח מעשי לאפסותו של האדם עלי אדמות. תלותו של האדם בבוראו, כפי שבאה לידי בטוי בטביעתה של הפיטאניק, באה לידי בטוי גם בספור חיו המפתיע של משה, הנער שעלה לגדלה. ספר זה הוא הגרסה הצבעונית והעשירה של ספורו של משה. במקביל הפקנו גם גרסה בגוני שחר לבן, פרי מכחולו של ציר אחר, אולם ספור אחד הוא.

אנו תקווה, שילדינו יפיקו את מרב התועלת מספורה ההיסטורי של טביעת הפיטאניק, כמו גם מספור חיו המפתיע של משה מידענו. נגד עיניהם ישימו את מאמרו של הנביא, כי אל יתהלל החכם בחכמתו, אל יתהלל העשיר בעשרו ואל יתהלל הגבור בגבורתו, כי אם בזאת יתהלל המתהלל, השכל וידע אותי, נאום ה'.

**אדר א' התשע"ו
אברהם אוהיון**

אוי, מה יהיה?!
כבר זמן רב שאין לי עבודה!

החיים בעירה הקטנה לא היו קלים
לתושבים היהודים ובני דאי לא עבר
זמן הנגר וכבי משפחתו.

